

ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond), så at den fikserede ejendomsskyld fastsattes til den ejendomsskyld, der ville have påhvilet ejendommen på tidspunktet for fikseringen, såfremt ejendommen ikke havde været helt eller delvis fritaget for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond). Disse regler ville medføre, at enhver værdistigning, der giver sig udslag i forskelsværdien (forskellen mellem vurderingssummen for hele ejendommen og grundværdien), ville være fritaget for ejendomsskyld, hvad enten stigningen skyldtes opførelse af nye bygninger eller forbedring af bestående bygninger eller stigning i bygningernes værdi.

Lovforslaget blev ved 1. behandling anbefalet af *Holger Eriksen* (S), mens *Thorvald Kristensen* (V) vendte sig imod den foreslåede udvidelse af grundstigningsskylden og bortfaldet af fejlvurderingstillægget og konjunkturtillægget, ligesom han anførte, at han efterhånden var kommet til at tvivle på rigtigheden af en afvikling af ejendomsskylden som den foreslåede. Også *Jørgen Jørgensen* (Ullerup) (KF) tog afstand fra lovforslaget, hvorimod *Skytte* (RV) fandt en inddragelse af de virkelig samfundsskabte værdier både rimelig og retfærdig, omend han ønskede konjunkturtillægget bibeholdt, ligesom han var i tvivl om rigtigheden af at lade fejltillægget bortfalde. *Alfred Jensen* (DK) erklærede sig velvillig indstillet over for lovforslaget, mens *Oluf Pedersen* gav udtryk for skuffelse over, at regeringen ikke havde fremsat et forslag, der lå på linje med det af grundskyldskommissionen udarbejdede.

Efter 1. behandling blev lovforslaget henvist til et udvalg, der dog ikke nåede at afslutte sit arbejde. Af en af udvalget den 10. april afgivet beretning fremgår det, at man straks efter nedsættelsen påbegyndte en forhandling om de problemer, der for ejerne af fast ejendom var opstået som følge af den konstaterede *stigning i ejendomsværdierne ved gennemførelsen af 11. almindelige vurdering*, og en drøftelse af de i dette og andre forslag indeholdte muligheder for at forhindre de forhøjede ansættelser i at omsætte sig i forøgede bygningskatter.

Resultatet af forhandlingerne blev, at finansministeren fremsatte et forslag til lov om fiksering af ejendomsskyld til staten, der i alt væsentligt var overensstemmende med det heromhandlede lovforslags afsnit III, dog at bestemmelserne om ejendomsskyldens nedskrivning var udeladt. Dette lovforslag, hvorom henvises til side 121, gennemførtes som lov nr. 30 af 15. februar 1957, der har gyldighed fra og med skatteåret 1957—58.